

persones que ho han fet possible i per col.laborar en aquesta revista especial que s'edita tot fent algunes reflexions sobre el paper que ha tingut el centre durant molts anys a la ciutat i del que crec que haurà de tenir en un futur si vol tornar a ocupar el lloc que li pertany com a col.legi públic situat al bell mig de Granollers.

Per les aules de l'escola han passat al llarg de tots aquests anys generacions i generacions de nens i de nenes, de nois i de noies que s'han format com a persones, que han obert els ulls al món i que han esdevingut professionals en diferents camps, gràcies al treball de també moltes generacions de mestres que s'han sentit responsables de la tasca educativa que els granollerins han confiat al col.legi.

Si observem alguns dels treballs que s'han recollit per a l'exposició, veurem que moltes de les coses que els alumnes descobrien ho feien a través de l'escola, mitjançant "la curiositat" que els seus mestres els intentaven desvetllar o "la humil porció de saviesa" que els pretenien transmetre.

La situació actualment -ja fa uns quants anys- no funciona de la mateixa manera i certament, a la nostra època, l'escola no pot pretendre la mateixa funció que aleshores donat que els mitjans de comunicació audiovisuals, la vida diària, les pròpies experiències viscudes... desvetllen en els infants molta més curiositat "moltes més passions" que totes les explicacions -per ben fetes que estiguin i per ben pedagògicament construïdes- que els mestres vulguin treballar en els infants... Aleshores, si això és així, quina és la funció que reservem a l'escola? Què demanem als mestres?

Crec que el paper educador, transmissor de valors, afavoridor d'actituds de treball

compartit -enfront d'una societat cada cop més individualista- ha de ser, a part dels aspectes d'adquisició de coneixements que lògicament han de seguir ocupant el seu lloc, el que el col.legi ha de saber mantenir i guardar com un preuat tresor, conservant-ne l'essència i a la vegada modificant-ne la forma d'acord amb els canvis socials i pedagògics de cada època.

Aquestes finalitats formatives han de ser compartides amb els pares que, recordem-ho, són els principals responsables de l'educació dels seus fills i els que han de vetllar per la unitat de criteris en l'educació escola-família.

Durant els 75 anys que han passat, el col.legi Pereanton ha viscut moltes etapes. N'ha viscut de glorioses i altres de no tant. Ha arribat -a vegades tard- a assolir el nivell de compromís amb la societat de la que forma part i de la que és responsable de formar, la mateixa que li envia els seus fills perquè hi confia.

Fem possible, pares, mestres i equips directius ben compromesos amb la tasca educativa, que en un futur ben pròxim, fem possible que sigui, potser durant aquest mateix curs, que el col.legi Pereanton torni a ser considerat l'escola del centre de Granollers, allà on havien estudiat els avis i, és clar, allà on aniran els néts... Com més pròxima se senti l'escola a la societat que l'envolta, més, aquesta mateixa societat, la reconeixerà com a pròpia, com a seva. Els anys de desarrelament (en la llengua, en els continguts, en el sentiment de pertinença a la ciutat,...) sortosament ja han passat a la història. Fem, doncs, que el futur immediat sigui el de la plena identificació del col.legi amb la ciutat de Granollers.

Joaquín Monclús i Llorens, inspector d'Ensenyament.